

VLADIMÍR JŮVA

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ PROFESORA LUBOMÍRA MOJŽÍŠKA

V červnu roku 1999 se dožil univerzitní profesor PaedDr. Lubomír Mojžíšek, doktor pedagogických věd, významného životního výročí – sedmdesátipětilet. S jeho osobností je spjat rozvoj pedagogických věd na filozofické fakultě Masarykovy univerzity i v celé české společnosti, jeho žáci působí na mnoha školách a jeho odborné práce se staly zdrojem inspirace pedagogické veřejnosti. Má nemalé zásluhy na rozvoji obecné didaktiky, teorie pracovní a technické výchovy, pedagogického poradenství a diagnostiky a některých dalších pedagogických oborů, kterým věnoval své síly a schopnosti.

Narodil se 18. června 1924 v Kolíně, studoval na reálném gymnáziu v Bratislavě a v Brně, maturoval v roce 1943. Až do konce druhé světové války byl nasazen v kovoprůmyslu. Vysokoškolského vzdělání nabyt na filozofické a pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, kde v roce 1952 dosáhl doktorátu z pedagogiky a psychologie. Po krátkém působení na všeobecně vzdělávacích školách pracoval v oddělení pro mimotřídní a mimoškolní výchovu brněnské pobočky pražského Výzkumného ústavu pedagogického. Od počátku se zabýval teorií a metodikou pracovní výchovy a polytechnického vzdělání, a to jak v celostátním, tak mezinárodním kontextu.

Od roku 1959 působil na katedře pedagogiky filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Přednášel obecnou didaktiku, teorii pracovní výchovy, pedagogickou diagnostiku a teorii vyučování pedagogice. Současně po léta učil i na přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity obecné pedagogice a didaktice a podílel se tak na přípravě širokého okruhu učitelů základní a střední školy. V roce 1965 obhájil na filozofické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě kandidaturu pedagogických věd a k 1. listopadu 1967 byl jmenován a ustanoven docentem pedagogiky.

Sedmdesátá a osmdesátá léta postupně přinášela významné výsledky jeho dlouholeté vědeckovýzkumné práce v didaktice a v teorii pracovní a technické výchovy. V roce 1975 vychází jeho monografie „Vyučovací metody“ a o tři léta později jeho syntetické dílo „Pracovní výchova dětí a mládeže“, které se v roce 1983 stalo základem jeho obhajoby doktorátu pedagogických věd na Karlově univerzitě v Praze. 1. září 1980 byl jmenován a ustanoven profesorem pro obor

pedagogika na filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Jeho dlouholetý zájem o problematiku pedagogické diagnostiky jako specifické diagnostiky jedince z hlediska potřeb optimálního výchovně-vzdělávacího procesu vyústil v roce 1986 ve spise „Základy pedagogické diagnostiky“.

V roce 1990 odchází ve věku 66 let do důchodu, nadále však udržuje styk s pedagogickým děním a aktivně sleduje proměny české pedagogiky a školy posledního tisíciletí našeho století.

Vědecká činnost profesora Mojžíška je velmi rozsáhlá a zahrnuje několik okruhů pedagogické problematiky. Jádrem jeho práce tvoří problémy pracovní výchovy, polytechnického vzdělání a profesionální orientace. K tomu se váží jeho studie z pedagogické diagnostiky i jeho práce obecně didaktické. Je autorem osmi knižních monografií a spolupodílel se na dalších knižních publikacích. Vydal přes padesát zásadních teoretických studií a více než sto metodických statí v odborných časopisech. Výsledky své vědeckovýzkumné práce prezentoval na četných vědeckých konferencích a seminářích u nás i zahraničí. Pravidelně publikoval v časopise *Výroba a škola*, kde byl zakládajícím členem redakční rady. Jako člen pedagogické komise kolégia pro pedagogiku a psychologii Československé akademie věd se podílel na rozvoji pedagogických věd v Československu. Současně po léta participoval na úkolech státního plánu vědeckého výzkumu v oboru své specializace.

Nemalá byla jeho činnost pedagogická. Za léta svého vysokoškolského působení odchoval generace učitelů základních a středních škol, desítky absolventů odborného studia pedagogiky, doktorantů a aspirantů. Jako člen komise pro kandidátské obhajoby v oboru pedagogika se podílel na zkvalitnění mnoha dnes již úspěšných odborníků pedagogických věd. Svým posluchačům se obětavě věnoval, připravoval pro ně hodnotné studijní materiály a poskytoval jim mnoho času v individuální přípravě. Byl učitel náročný a přitom laskavý, který měl pochopení pro studijní i životní problémy svých studentů a dovedl jim pomoci.

Rozsáhlá byla i jeho činnost veřejná. Po léta se podílel na vedení Československé pedagogické společnosti při ČSAV jako předseda brněnské pobočky a člen hlavního výboru a svou iniciativou přispíval k rozvoji činnosti této společnosti jak v oblasti vědecké, tak i popularizační. Trvale spolupracoval s Krajským pedagogickým ústavem a s Krajským kulturním střediskem v Brně a obětavě poskytoval svou pomoc ve prospěch výchovy a vzdělávání učitelů, vychovatelů i lektorů. Za jeho vědeckou, pedagogickou i veřejnou práci se mu oprávněně dostalo mnoha uznání a ocenění.

Do dalšího života mu přejeme hodně zdraví, spokojenosti a životního optimismu.